

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Greg. XIII. n. 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

Ac in Sa-
cello Pon-
tificio alios
latine di-
cere.

Ordinaria
in Parasce-
ue Oratio
Societati
tribuitur.

Pontificis
in Societa-
tem benefi-
cia.

Eam Epif-
copo Cala-
tino com-
mendat.

Restituit,
& laudat
priuilegiū
Cænobia
Virginum
non curan-
di.

Societas
vberimos
fructus de-
dit Eccle-
siae.

cetera, admonendum putauerit; vt quemadmodum suum habebant alia Religiosorum familia in Pontificio Sacello dicendi statum diem, ita suus attribueretur Societati. Quod Pontifex cum probasset, sacrique Pallatij Magistro transigendum mandasset, in proxima deinceps solemnia Ascensionis, Pentecostes, & diuinissima Trinitatis acciti è Collegio Oratores: inque annos sequentes certa assignata est ad dicendum dies feria sexta maioris Hebdomadae. Statuerat etiam Pontifex in Indiam quoque Orientalem, atque Occidentalem aliquos de Societate mittere, qui eas gentes, & Clerum inuiserent nomine suo, & confirmarent. Sed existimante P. Generali, & Assistentibus magis expedire, id ab Episcopis fieri, quibus Patrum aliquot Comites adderentur, in hanc sententiam facile venit. Reuerso ex Gallia Michaele Turriano Cenetensi Praesule, qui fuit postea Cardinalis, multa de Sociorum in Gallia effectu narrante, Pontifex ad Fabium Mixtum Episcopum Calatinum apud Regem nouum Internuntium scripsit: Vt è Sacerdotijs, quorum Regis esset designatio, attribuenda Collegijs curaret aliqua, vnde bonus operarum numerus in Regno tam auxiliorum indige pararetur. Atque humanis praesidijs diuina adiungens, Sacerdotes Societatis perampla potestate ad absoluendum consentientes instruxit. Porro restituit, & laudat priuilegium priuatum Cænobia Virginum non curandi. Deum Societatem omnem, iam ante alius Mendicantiū Ordinum priuilegijs gaudentem, declarauit se velle Indulgentiarum quoque concessarum participem esse. Sic Par. 3. Hist. Soc. lib. 4. à n. 133. ad 139.

7. A GREGORIO XIII. Ille (nunquam satis nec à me, nec vnquam ab vlllo laudatus Societatis nostrae, & totius Ecclesiae Pater) ornatissimè de nostro Ordine semper locutus est. Et imprimis in Bulla incipit. Ex sedis Apostolicæ: ann. 1573. exprimens motiuum quare socij horas canonicas priuatim recitent, Nos (inquit) confidentes Religionem praedictam vberimos fructus ad Dei laudem, & sanctæ Catholicæ fidei propagationem, per vniuersum orbem dedisse, meritoque in suis pijs institutis confo-uendam esse; Motu proprio, & ex certa scientia, &c. Ita in Bullar. Soc. fol. 139.

AB EODEM: *In Bulla incipit*, Quæcumque: ann. 1576. *Eius filij varijs ministerijs laudabiliter incumbunt.*
 Nos igitur qui præfatos Presbyteros, ac Religiosos dictæ Societatis à studijs, lectionibus, prædicationibus, Confessionibus audiendis, & alijs verbi Dei ministerijs, ac pietatis operibus, quibus continuo laudabiliter incubuerunt, & incumbere non desistunt, quavis ex causa distrahi nolumus, &c. *Sic ibidem fol. 154.*

AB EODEM: *In Bulla incipit*, Saluatoris: ann. 1576. *sufius longe socios, & Societatem ita commendante.* Sane, vt accepimus, licet dilecti filij Presbyteri Venerabilis Societatis IESV in vinea Domini tanquam frugiferi Palmites, in toto fere orbe, tam in continendis in via mandatorum Christi fidelibus, infirmis in fide consolidandis, ægrotisque sanandis, contractis alligandis, & abiectis reducendis, ouibusque dispersis, & lupis vespertinis, leonumque famelicis catulis in deuorationem expositis, reclamandis, & defendendis, quàm etiam ijs, qui extra ouile Christi, sacrosanctique imperij nostri tutelam, sub ignorantia iugo, in obscuris, & tenebrosis locis ac desertis per montuosas, ac difficiles vias aberrant, conuertendis, & ad nationes Catholica religione imbutas, ad immanes, barbarasque diuini cultus, politicique ornatus ignaras gentes, ferino potius, quam humano more viuentes sese extendentes, optimum, & vberimum fructum attulerint, & in dies maiorem sollicitudine afferre, Zizania extirpare, bonum semen renouare, plantare, terrasque incultas Euangelico sulco, & Ecclesiasticæ disciplinæ vomere eradicare non cessent. *Mira, ac varia Societatis functiones.* Ac dudum propter ipsius Societatis tam vtilis, tamque necessarias functiones, quæ cum in Domibus per frequentem pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramentorum administrationem, & ad eorum frequentiam sectandam, exhortationem, prædicationemque, & spiritualia exercitia, & alia Verbi Dei ministeria, tum in Collegijs per lectiones tam bonarum literarum, quàm Philosophiæ, etiam & Theologiæ, ad iuuentutem bonis moribus, & literis imbuendam, ex ipsius Societatis primæua in-
 E stituti

Toto orbe diffusi in animarum salutem.

Quas magno Ecclesiæ emolumento exercet.

stituti erectione, ac diuina vocatione magno Dei beneficio, & Ecclesiæ spirituali emolumento exercet. *Ita Ibidem fol. 158.*

*Militans
sub Nomi-
nis IESV
vexillo.*

AB EODEM: *In Bulla ann. 1578. quæ incipit: Pastoralis officij cura nobis, meritis licet imparibus ex alto commissa, Nos admonet, vt nostræ prouisionis efficiatur ministerio, quod ea, quæ Religiosis quibuscumque præsertim sub Sacratissimi Nominis IESV totius humani generis Redemptoris vexillo, ad illius honorem, & gloriam, proximorumque spirituum profectum, ac Orthodoxæ fidei defensionem, & propagationem in terris, militantibus, ab Apostolica Sede prouide concessa reperiuntur, sublatis quibuscumque impedimentis, suos, vt par est, debitos effectus, perpetuis futuris temporibus sortiantur. Ibidem fol. 177.*

*Ad illius
honorem,
fidei defen-
sionem,
&c.*

*Fructuosa
in Vineâ
Domini
verbo &
exemplo.*

AB EODEM: *In Bulla ann. 1579. quæ incipit: Quanta in vinea Domini fructuosa opera Societas IESV quotidie verbo, & exemplo in populo Christiano attulerit, continuoque labores, quos pro diuini Nominis gloria, & exaltatione fidei Catholicæ Presbyteri dictæ Societatis supportant, cordi nostro prouenit satisfactio, &c. Ibidem fol. 184.*

*Eius Insti-
tutum
pium, &
vtile.*

AB EODEM: *In Bulla ann. 1582. incipit: Pium, & vtile Societatis IESV Institutum non patitur certa quædam ab ijs, qui sub eius vexillo, atque disciplina salutariter militant, obiri, quæ in sacris ineundis generaliter præscribuntur. Quo circa cum dictæ Societatis, ac disciplinæ alumni nulli Ecclesiæ, nulli loco certo mancipati sint, vt ibi permaneant: sed veluti Viatores omni tempore parati, expectantesque diem, & horam, qua vel ad extremas orbis regiones, cum venit vsus, emittantur, &c. Ibidem fol. 211.*

*Filij viato-
res parati
vel ad ex-
tremas or-
bis regio-
nes.*

*Digni
æterna
mercede
operarij.*

AB EODEM: *In Bulla eiusdem ann. 1582. quæ incipit: Quanto fructuosius in colenda Domini vinea se exercet Veneranda IESV Societas, dignisque æterna mercede Operarij abundare conatur; tanto propensius contendimus eam religiosamque subinde quam instituit Prolem, vnde tota Respublica*

blica Christiana vbique subleuatur, profequi, & confouere,
etc. Ita Ibidem fol. 214.

AB EODEM: *In Bulla incipit, Ascendente Domino. ann. 1584. in qua laudatissimus hic, & perquam studiosus rei Catholicae, & Societatis assertor Gregorius, ad eius laudem, & sociorum commendationem, multa concessit: ego pauca, sed maiora seligam, & breui, si fas est, oratione, ipsius tamen verbis comprehendam. Ascendente (inquit) Domino, & Salvatore nostro in nauiculam, ecce motus magnus factus est in mari: ipse autem à discipulis rogatus ventis imperauit, & facta est tranquillitas, quam nos in Petri nauicula collocati, turbinibus excitatis, ab eodem Domino assiduis precibus postulantes, nostram interea operam, & laborem in frangendis procellosis fluctibus impedire non desistimus. Cumque tanti laboris socios, & validos Remiges diuina nobis prouidentia præparauerit, eorum opera in superandis sæuientis pelagi tempestatibus nos maximè subleuat, qui pro communi fluctuantium animarum salute propria commoda nihili pendunt, seque ad omnia discrimina exponunt. In quo cum aliarum Religionum studia, tum Societatis IESV assiduus pro Christo labor; nec non vsque ad finem perseuerantia, promptam se ostendit: Cumque Prolem Catholicæ Religionis valde proficuum, & ad omnia pericula pro Vniuersali Ecclesia subeunda paratam procreauit, aliam, atque aliam à prima non degenerem, præstante gratia Dei quotidie substituit, vt nobis eorum alumni per multiplices probationum gradus altius prouecti semper prestò sint, quos in rebus arduis suscipiendis fructuosos Operarios adsciscamus. Et postea. Quæ omnia non immeritò ab eis (nempe Pontificibus) sunt concessa ob egregias virtutes, & dona Societati antedictæ diuinitus elargita, cuius præcipuus finis Catholicæ est Religionis defensio, ac propagatio, animarumque in Christiana vita, & doctrina profectus, gratia quoque eius vocationis est proprium, diuersa Orbis terrarum loca, ex Romani Pontificis, seu Præpositi Generalis*

*Validi
Ecclesiæ
Remiges.*

*Societatis
assiduus pro
Christo la-
bor.*

*Procreat
prolem Ca-
tholica
Religionis
valde profi-
cuiam.*

*Eius virtu-
tes egre-
gia.*

*Præcipuus
finis Ca-
tholica
Religionis
defensio.*

*Media ad
hunc fi-
nem.*

eiusdem Societatis directione peragraré; vitamque in quavis mundi parte agere, vbi saluandarum sua opera animarum copiosior prouentus ad Dei gloriam speretur. Ad quem finem Spiritus sanctus bonæ memoriæ Ignatij Loyolæ Societatis ipsius Institutoris, eiusque Sociorum excitator, media quoque prædicationum, ac cuiuscumque ministerij Verbi Dei, doctrinæque Christianæ, & spiritualium Exercitiorum, aliorum item charitatis operum, & Sacramentorum administrationis, ac præcipuè Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, horumque frequentioris vsus accommodauit. Ad quæ sufficienter, & pro dignitate præstanda, difficultates superandas, periculaque adeunda, quibus dictæ Societatis Religiosi in huiusmodi discursionibus, & ministerijs exponuntur, necesse est, vt ipsi, talia obituri, magno virtutis, & deuotionis præsidio muniantur, quod illis gratia in primis omnipotentis Dei, simulque educatio ipsa, longa item in Societate probatio, nec non Regularum, & Constitutionum obseruantia præstare cognoscuntur, &c. Ita Ibid. à fol. 222. ad 224. Et tandem fol. 132. concludit Pontifex: Et nunc maximè, (vt felicissimè toto Orbe successus testantur) mirificos in agro Dominico fructus prædicto Societatis IESV instituto proferat. Quæ Societas (quemadmodum & alia nascentium Regularium Ordinum exordia) à Spiritu contradictionis impugnatur, &c.

*Mirificos
in agro
Dominico
fructus
præferens.*

*Laboribus
pro anima-
rum salute,
& fide
propaganda
defatigata.*

AB EODEM: In Bulla altera edita eodem anno 1584. qua incipit, satis superque dilectos filios Societatis IESV alumnos, suscepti iuxta maiorum suorum instituta pro animarum salute, & Christi Domini nostri nomine, & Orthodoxa fide propagandis labores defatigant, quibus subleuandi essent, &c. Ita in eodem Bullar. Soc. fol. 243.

*Eius dili-
gentia, &
fides in
puerorum
educatione.*

AB EODEM: In Constitut. pro Collegij Germanici erectione: Ceterum (inquit) cum Societatis Presbyterorum, in hoc educandorum, instituendorumque puerorum munere, diligentia, fides, integritas, & in alijs huiusmodi Collegijs, & in hoc ipso (nempe Germanico) satis cognita sit, atque perspecta, volumus,

Iumus, idem Collegium, atque scholares sub ipsorum, sicut adhuc fuit regimine, institutione, doctrina, atque obedientia esse, &c. Ita apud Petrum Mathæum in summa Const. Pont. fol. 712.

AB EODEM: Qui sicut erat pro commissa sibi totius Ecclesiæ cura in omnes eius partes intentus, ac vigilans, operumque passim omnium diligens obseruator, & custos; cum alia obseruaret in alijs, In Societate IESV tria potissimum, & illa, vt aiebat, singularia, nec passim obuia mirabatur. Tantam in tam varia, excellentique doctrina demissionem animi de se modestissime sentientis; tantam in nationum, ingeniorumq; diuersitate tantâ vnionem, conspirationemque voluntatum; tantam in tam viridi, & viuida iuuentute Continentiam à voluptatibus ijs, quæ nimium quantum humano, etiam effeto corpori dominantur. Ita in Imag. I. sec. Soc. lib. 5. cap. 6. fol. 639.

Tria in Ea
singularia:
animi de-
missio, Vnio
& Casti-
tas.

AB EODEM: Cuius in Societatem tam cumulatissimè beneficia veluti congesta, vt nec quid maius ab illo concedi, nec sperari à Socijs potuisset. Aptus firmandæ Polonum inter & Moscum pacis arbiter querebatur; in Societate inuentus est à Gregorio Antonius Possëuinus. Edocendi erant Libani montis accolæ Maronitæ; ad eos Thomam Radium, & Ioannem Baptistam Elianum Doctores castæ fidei Gregorius ablegauit. In amplissima quapiam Orbis Vniuersitate temporum malignitate innocenter propè descuerat Doctor Theologiæ nominatissimus inter suos; non alteri quam Francisco Toletio Societatis Romæ Theologo negotium à Pontifice demandatum: quod ille suauiter, fortiterque confecit. Nouum ille in Vrbe Sapientiæ Domitilium struxit, magnificentia, & amplitudine maximum, quod Romanum Collegium nominauit: vnaque præ omnibus, quibus tunc abundabat Ecclesia; & Roma potissimum plena erat, Ordinibus sapientia, & virtute conspicuis, licet omnium Minima IESV Societas Gregorio placuit, cuius fidei, industriaque, & pietati moles illa tam ardua crederetur. In hoc ille Collegio primū institutam Annunciatæ Virginis Sodalitatem approbauit Apostolico Diplomate, quo eamdem ample ditauit spiritualibus donis, translata in Generalem Socie-

Pontificis
in Societa-
tem benefi-
cia.

Et præcipuè
Collegij
Romani
institutio.

tatis eiusdem toto orbe propagande Pontificia potestate. Ita in Imag. cit. lib. 5. cap. 9. fol. 652. & 653.

Societas
Ordo san-
ctus per to-
tum orbem
sparsus:
quo ferè
nihil me-
lius.

A Deo con-
tra hæreses
institutus:

Ad Princi-
pum, & po-
pulorum
adiumen-
tum.

Totum re-
git Orbem:

Et cunãis
gentibus
prædicat.

Eius fru-
ctus ubique
præclari,
præsertim
in Germa-
nia.

AB EODEM: quem cum Vicarius Societatis, Salmeron, & Bobadilla Assistentes, vt ab eo benedictionem ad fausta Comitiorum auspicia, totius Conuentus nomine adijissent, in hanc planè sententiam ac verbis, paterno illo sensu, quo erga hunc Ordinem afficiebatur, ad eos Gregorius dicitur elocutus: Sanctus hic vester Ordo, ac verè, inquam, sanctus toto iam terrarum orbe propagatus est. Vbique Collegia, & domicilia habetis: Regna, & Prouincias, & orbem totum vos regitis. In summa nihil ferè in præsentia melius est, quàm Vester hic Ordo Sanctus, qui est à Deo aduersus hæreses institutus. Et quidem sub illud tempus venit in lucem, quo errores hi noui spargi cœpti sunt. Refert ergo plurimum ad Principum ac populorum adiuuentum (& certè nos ita cupimus) vt indies augeatur, atque proficiat, & ante omnia, vt Moderatoribus, ac Præsidibus aptis instruat, &c. Hæc, inter alia cohortationis verba, elocutus Pontifex: dumque de paterna cohortatione Oluerius Vicarius ei, & Bobadilla gratias agunt, adiecit. Nescij profecto non sumus vobis quidem opus exhortatione nostra non esse, quia Sanctus hic vester ordo, Prouincias, & Regna, & totum, vt diximus, Orbem regit: Vosque cunãtis gentibus prædicatis. Sic refertur Tom. 1. Par. 5. Hist. Soc. lib. 1. nu. 13.

AB EODEM; Cuius voluntati cum Natalis Vicarius, comite Palmio, Societatem offerret vbique gentium religionis causa, eiusque Instituti confirmationem peteret, Pontifex eximia comitate illis exceptis, & verbis auditis, coram Farnesio Cardinali, respondit: Se optimè nosse id temporum necessariam Ecclesiæ Dei Societatem esse: nec ignorare quàm præclaros vbique fructus, in Germania præsertim ferret: confirmaturum perlibenter quidquid superiores Pontifices dedissent. Ad se vbicumque vltus incideret fidenter adirent, bonum ac propitium habituros. Ita Par. 3. Hist. Soc. lib. 8. num. 11. Et postea num. 19. additur. Quod Franciscum Toletum apud se conciones continuare voluit Gregorius:

gorius: & mox Viennam remisit, ut inde in Poloniam quoque rediret ad comitia creando nouo Regi: & interim Concionatorem Palmium eius loco substituit: & alium praterea domesticis iussit apponi. Quosdam coram se de Societate obloquentes, libere castigauit, affirmans, Post centum annos cognitum iri Societatem. Tam praeclare de illa sentiebat ac loquebatur. Sic Ibidem.

Et postea num. 20. Parum beneuoli quidam illo, inter alia, carmine animum sanctissimi Pontificis occupare tentauerunt, Iesuitarum Collegia ingentes possidere facultates, Ecclesias, Monasteria: sed cognita veritate à Polanco eo tempore Vicario, Dolere se, dixit Pontifex, quod essent perpauca: optare, vt longe plura, & ampliora essent, quo plures vineæ Domini cultores strenui, & vtilis alerentur. Hac Gregorius. Qui etiam aliquando Carolo Cardinali Lotharingo dicere auditus est, Religionem hanc ad Maiestatis diuinæ magnam gloriam his temporibus à Deo missam, firmarique, ac prouehi oportere: cohortans illum, vt primo quoque tempore cogitatam Academiam perficeret: futuram sibi instar Filiæ, quam primam genuisset. Simulque excitans, vt tuendam sibi in Galijs Societatem susciperet. Et rursus (vt refertur Ibid. num. 24.) in controuersia graui Conimbricensis Collegij, referente Cardinali Maffeo, quiddam non constare, vnde indicatio cause tota penderet, Gregorius tunc: Percunctare, inquit, ex istis Patribus: boni viri sunt: etiam si contra se cessurum sit, verum dicent. Tanta ergo Pontifici de Sociorum veritate existimatio. Magna sane beneuolentissimi Patris argumenta. Nec leuia sunt, quod cum pro Pœnitentiaria administratione in vaticana S. Petri Basilica ob aliquas causas non libenter à nobis suscepta, abstinet præcisè vetuit: negans, aliunde idoneorum sibi confessoriorum, & linguarum parabilem copiam affuturam. Duos item Sacerdotes in Corsicam destinauit cum Episcopo Mariana: admodum lætus, Quod muniri Collegio viam, diceret, ad solitudinum illarum nihilo indicis meliorum culturam. Ita à Gregorio proclamatum vere Societatis Propugnatore, Patrono, ac Patre. Sic Ibid. num. 25.

Toletū, & Palmium sibi concionatores eligit Pontif. De Societate praeclare sentie ac loquitur.

Dolet Collegiorum paucitatem.

Societas à Deo missa ad diuinæ maiestatis gloriam.

De Sociorum veritate Pontificis existimatio.

Pœnitentiariam à Societate relinquere non patitur.

Ob inopiā idoneorum confessoriorum.

In Corsicam Socios destinat.

Collegium
Illyricum
Societati
tradit.

AB EODEM: *Qui cum ab Aquaiua tunc Prouinciali rogaretur, ne Collegium Illyricum Societati traderet, enumerante quam multos de Societate tam alioqui pusilla puerorum institutio adolescentium angustiis inclusos parietibus distineret, non sine publici boni damno, respondit: Nonne professionis vestrae est quascumque terrarum oras, ac gentes adire, vt eas conuertatis ad Deum? En quos dispersos cum labore eratis quaesituri, nos vobis tradimus congregatos. Credite, non est vbi labores vestros facerari possitis maiori cum lucro. In exiguo numero nationes vniuersas excolitis: èque semente non magna messem longe maximam praeparatis. Ita Par. 4. Hist. Soc. lib. 8. num. 2. Sedes Collegij laureti optata: itemque expensa ex adis sanctae Vestigialibus attributa: tanquam ei Nationi, apud quam suam Cellam aliquandis voluisset hospitem esse, benignissima Dei Mater hospitij vicem rependeret. Ad ceteram liberalitatem adiecit Gregorius non mediocrem, ad solatia quoque nostrorum, hanc intemeratae Virginis Domum, humeris Angelicis sustentatam, colentium.*

Et lauret-
nam Do-
mum.

Socij inde-
fesso labore,
ac singulari
industria
iuuentutem
imbuunt.

AB EODEM: *In speciali Breui in fauorem Archiducalis Academiae Molsheimensis, dato pridie non. Decemb. cum hoc peregre regio Societatis elogio, constantis, & intimi amoris indice: Societatis, inquit, homines iuxta laudabile suum institutum à Sede Apost. ipsoque Sacro Trid. Concilio approbatum, iuuentutem, qua omnium Ordinum Reipub. Christianae Seminarium est, & à qua totius Ecclesiae incolumitas pendet, non minus Christianis moribus, quam LL. disciplinis indefesso labore, singularique industria imbuunt. Ita in Panegyri. eiusdem Academiae Leopoldo Archiduci Fundatori dicato. lib. 4. cap. 4. fol. 131.*

Per eos Iap-
ponia obe-
dientiam
praestat
Pontifici.

AB EODEM: *Qui cum primos Iaponiae legatos, trium Regum consanguineos, illius Ecclesiae Orientalis primitias, ducente eos inde P. Alexandro Valignano, Sacris suis pedibus affusus vidit, interque suas, & suorum lacrymas limpidissimae testes letitiae est amplexatus; negabat enim verò Alio quam filiorum loco habendos esse abs se Societatis homines, per quos sanctae Sedi ad obedientiam submitterentur populi tanti ad instaurandas Europae ruinas,*
alio

A quo ij fi-
riorum loco
habentur.

alio propemodum in orbe conquiriti. Ita in Imag. 1. sæc. Soc. lib. 5. cap. 9. fol. 653.

8. A SIXTO V. Ad quem Claudius Generalis biduo post eius assumptionem cum Assistentibus ad Sacrorum oscula pedum introductus, ita locutus est inter alia: Beatissime Pater, iubent Constitutiones nostra, ubi Pontifex nouus creatur hoc nos desungi Officio, ac pariter denunciare, præter commune obsequium, quod Christi Vicario vniuersi Christiani debent, Societatis nostræ professos, præcipuo se voto obstringere, ituros quocumque ille iusserit, siue inter Hereticos, siue alios infideles, paratos in sanctæ fidei defensionem, & amplificationem sanguinem ipsum, si opus sit, fundere. Ad qua clementer Sixtus, Felices, inquit, veneritis, delectat nos vester conspectus: nouimus vestra Societas quam Salutaris sit Ecclesiæ Dei: itaque ad nos liberè adite, libenter accipiimini: clementiam in nobis, & opem reperietis. Iaponij vt valent? Cumque respondisset Claudius rectè valere, deque eius Pontificatu gaudere, memores quam Officiosè & amanter ab eodem nuper Cardinali excepti essent: subiicit Sixtus, Curate, vt eorum commoditatibus nihil defit. Quod si quid opus sit, nos conueniant, omni ope iuuabimus. Illisque digna Romano Pontifice munera dedit, & ipsos solemni ritu Equites, qui ab calcari aureo vocantur, creauit: & ab Romanis in Patriciorum adscribi numerum fecit. Quæ omnia in maximam Societatis commendationem redundabant. Ita refertur Par. 5. Hist. Soc. Tom. 1. lib. 5. à num. 14.

AB EODEM: Cuius animum postea ab Societate alienum esse, eiusque velle Instituta mutare, & Seminaria extinguere vanis rumoribus vulgabatur. Sed aduentem ad se Claudium omni præcipuo honore cum accepisset, post multos variosque collatos perbenigne sermones, dixit, Seminaria à Gregorio excitata non modo conseruare sibi in animo esse, sed & perpetuis reditibus, quæ nondum eos habebant statuere, Sacerdotijs, vbi facultas daretur assignatis. Interim darent operam Patres, vt ipsum vbi occasio vacuorum Sacerdotiorum offerretur, admonerent: tum nominatim de Societate adiecit, Effecturum se, ne ea Gregorium

F

deside-

Societas
quam sa-
lutaris sit
Ecclesiæ
Dei.

Vani ru-
mores de
alienato à
nobis ani-
mo Pontif.
Sixti.

Eius beni-
gnus sermo
ad Claudium
Gener.